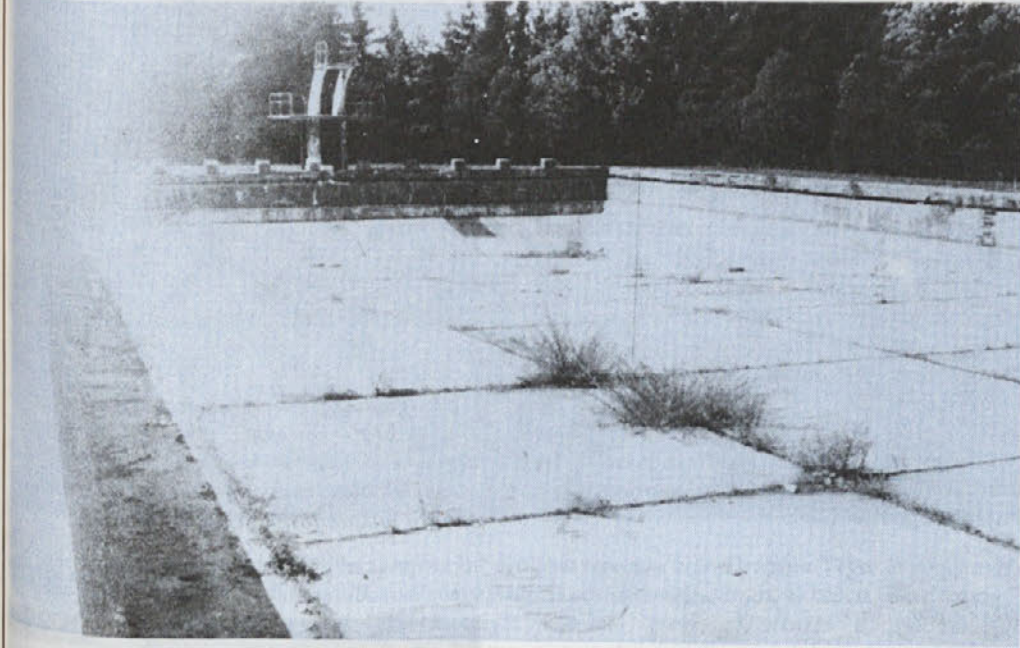
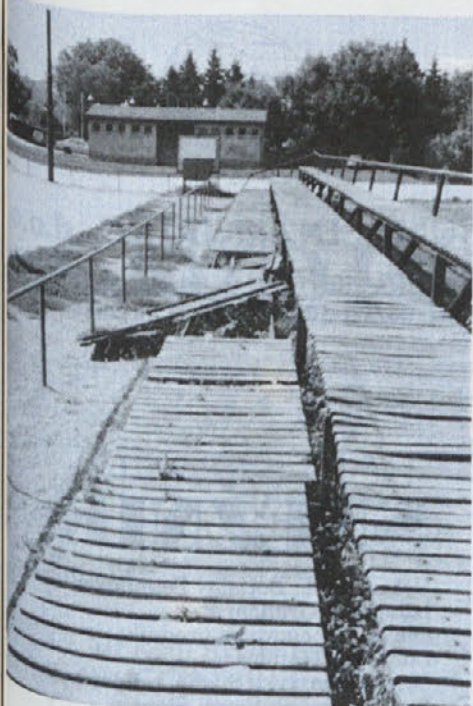

DOLGO VROČE POLETJE V ILIRSKI BISTRICI

NAŠ PONOS - BAZEN V ŠPORTNEM PARKU

TRIBUNE V ŠPORTNEM PARKU - NEKEGA JUTRA
PO NOČNEM OHLAJANJU PREGRETIH GLAV

TORLS

TLD
transport
ilirska bistrica

I. GABRIJELOV SHOD NA SVIŠČAKIH

24. julija se je ob prenovljenem znamenju sv. Gabrijele ob cesti proti Snežniku nad Sviščaki zbralo veliko število gostov, domačinov in tudi drugih obiskovalcev snežniških gozdov. Pobudo za ponovno ožvitev praznovanja sv. Gabrijele so dali lastniki počitniških hišic na Sviščakah na čelu z Emilom Pugljem, znamenje, v katerega so vgradili leseno plastiko (izdelal jo je izdelal kipar Metod Janko, tudi sam pogost gost na Sviščakah) pa so obnovili bistriški planinci.

V slovesnosti v senci gozda so sodelovali Zavrski rogisti (na sliki), skupina pevcev iz Krajevne skupnosti Rečica, znamenje je blagoslovil bistriški dekan, gospod Bogdan Berce, prisotne pa je pozdravil Vojko Čeligoj, dolgoletni predsednik bistriškega planinskega društva in raziskovalec preteklih obdobij na Bistriškem.

Praznovanje sv. Gabrijele se je nadaljevalo na Sviščakah, kjer je iniciativni odbor pripravil razne družabne igre za vse udeležence shoda. Kot se za tak dan spodobi, je Anica Pipan, oskrbnica Planinskega doma, poleg že običajno dobrih jedil spekla tudi potico.

Na drugi strani časopisa objavljamo del nagovora Vojka Čeligoja, ki nam tokrat razkriva zanimivosti o kulturni podobi snežniških gozdov, v katerih so "morali narodno zavedni domačini tujcem nenehno dokazovati, da gora, pod katero smo, ni ne Schneeberg in ne Monte Nevoso, temveč slovenska gora z lepim domačim imenom Snežnik".

D. P.

Zavrski rogisti ob prenovljenem znamenju sv. Gabrijele nad Sviščaki (slika: D. Prosen)

ENKRATNI IZLET V PODZEMLJE

Kar nekoliko strah me je bilo, ko sem se v soboto, 24. julija, približevala vhodu v Novokrajško jamo. Bo to luknja, brezno brez vidnega dne, spust po majavih lestvah, plazenje pod nizkimi stropi z mislijo, da se masa skalovja lahko vsak hip sesuje in nas pokoplje?

"Budno oko" bistriških jamarjev, ki so organizirali ogled jame in več kot 40 zbranih radovednežev (med njimi številnih veselih Novokrajcev) pa tudi jama sama poskrbeli, da so bile vse te strašljive predstave takoj pozabljene. V začetku smo morali v notranjost res sestopiti ob vrvi, nato pa smo se s čolnom prepeljali čez podzemno jezerce in nadaljevali "sprehod", obsvetljeni s svetlobo jamskih karbidovk in baterijskih svetilk, v notranjost 823 metrov dolge jame (do sifona), ki se od vhoda zniža za 112 metrov.

Stopali smo po mehkih tleh prek naplavljenih trhljadi, zagledali vzklilo bilko ali vodnega drsalca, brcnili plastenko "tipso" ali dozo spreja. Z žarkom iz baterije smo tu pa tam premerili višino obsežnih stropov, iskali kapnike in še kakšno skrivnost, ki jo skriva popolna tema.

Na začetku zadnje tretjine poti smo zagledali prekrasne kapnike, skupino ogromnih, "bakrenih" ponvic, ki jim ni primere in se pod njimi splazili proti koncu raziskanega dela jame. Tu nas je čakal edinstven prizor: sifon, zamašen s kupom plavajoče plastike in raznovrstnih dokazov o civilizaciji nekaj metrov višje.

Nazaj grede smo se povzpeli še na vrh ponvic in posvetili v jezerce pod njimi. Pred vhodom v jamo pa smo se ponovno vprašali, koliko je še

Pred vhodom v jamo (slika D. Prosen)

Jamo bi si moral ogledati vsak Novokrajec... (slika R. Šajn)

podobnih naravnih in zgodovinskih lepote v naših krajih, kamor le tu pa tam stopi kaka noga, sicer pa ostajajo nespoznanje. Tudi zato si želimo, da bi se uresničila pobuda Franca Poklarja, ki se je tudi udeležil ogleda jame, da

bi se pod njegovim vodstvom v organizaciji katerega od ustreznih društev kmalu povzpeli na sv. Katarino in spoznali njene skrivnosti.

D. P.

KULTURNA PODOBA SNEŽNIKA

"(...)Človek je skozi stoletja v gozdu tudi ustvarjal, v prostor vnašal svojega duha in tako oblikoval kulturno podobo tega področja.

Očem in duši so prijetne snežniške jase, kot so Gomanci, Sviščaki, Grda draga, Mašun, Padeznica, Klanska polica, Leskova dolina, Grčovec in številne druge. Tu so še številni gozdni objekti, razgledišča, lovske kočice in planinske postojanke.

Žal je človeška roka ustvarjala tudi objekte, ki jih je namenjala proti človeku samemu: koliko betona in železa v kavarnah, vojaških objektih in napravah je še danes ostalo vsem v grozeč opomin tudi tu pod Snežnikom! Na srečo je kar precej objektov, sicer grajenih v vojaške namene, ostalo v splošno korist vse do današnjih časov: tu so vodna zajetja, ceste, ohranjeni objekti idr.

V kulturno podobo in tudi dediščino tega prostora vsekakor sodijo tudi številna znamenja obsnežniških poteh in cestah pa tudi ob zaraslih gozdnih stezicah. Kultura takih znamenj, sicer z osrednjo versko vsebino, je posebno poglavje v ljudskem izročilu na Slovenskem.

Razlogi za postavljanje takšnih znamenj so bili dokaj različni: bodisi da je šlo na takem mestu za nesrečo, nasilno smrt bodisi za duhovni premislek ali priprošnje, zahvalo za izpolnjeno željo in osebni stiski ali za srečen izhod iz na videz nerešljivih težav.

Tudi oblika takih znamenj je dokaj različna, odvisna tako od starosti kot tudi od gradiva, ki je bilo ljudem na voljo ali pri roki. Na kraškem predelu bistriške občine so to kamniti stebri ali klesani kamniti križi, na flišnem brkinskem predelu so "božje martre" ali leseni križi, zelo pogosto pa so to že prave kapelice, posvečene temu ali onemu svetniku, ki je v neki zvezi z namenom postavitve.

DRUŠTVO YAM NA GOMANCIH

Člani društva YAM, ki ima sicer sedež na Trgu mladinskih delovnih brigad v Ljubljani, so teden (oziroma dva) kreativnih počitnic preživeli na Gomancih. Prvi teden počitnic je bil namenjen družinam, drugi pa partnerjem.

Društvo YAM je ekološko društvo za razvoj človeka, ki pa se od ostalih ekoloških društev - po besedah Andreja Lukšiča, člana društva - razlikuje po tem, da se ne usmerja prvenstveno v fizično čiščenje narave (čistilne naprave ipd.), pač pa v človeka samega: najprej naj bi bioenergetsko očistili svoje lastno telo, da bi se energije v njem lahko nemoteno pretakale, kajti šele notranje "očiščenje" se lahko harmoniziramo z naravo okrog nas.

Na tej osnovi sebi primerno urejajo prostore, delavnice, organizirano imajo svojo proizvodnjo polnovredne rastlinske hrane. Terapevtsko delo je usmerjeno na čiščenje miselnih vzorcev, ki se na fizični ravni pojavljajo kot blokade oziroma bolezni. Predstavili so se že s kulturnimi projekti, razstavami, predstavami, izdajajo tudi knjige, brošure, kasete.

V letu 1992 so začeli s projektom "Srce - zavest ekologije", v katerem naj bi predstavljali nove tehnologije za ekološko izrabo energije. V okviru tega projekta se je oktobra lani v Cankarjevem domu prvi predstavil Fidele Vergan s predavanjem o solarnih namakalnih sistemih. V prvem - družinskem tednu so za 30 udeležencev iz vseh koncev Slovenije organizirali vrsto delavnic (npr. delavnico zdrave prehrane, slikarsko, kiparsko, dišečo (eterična olja), prenova stanovanja, vaje pomlajevanja, refleksologije oziroma masaže stopal...) in individualne terapije (tarot, astrologija, reiki) ter meditacije; drugi del, ki se ga je udeležilo petdeset ljudi, pa je bil namenjen poglobljanju partnerskih odnosov vseh vrst - usklajevanju notranjih energij, ki se navzven kaže kot usklajevanje odnosov med partnerjema ali partnerji. Poleg omenjenih delavnic so v drugem tednu kreativnih počitnic organizirali delavnice tai-chi, fotografsko, rebirthing, partnersko, pranajama, numerološko ipd.

Po dvakratnih podobnih počitnicah v Dolenjskih Toplicah so letos s pomočjo bistriških članov društva odkrili Gomance, nad katerimi so bili - kot so povedali - navdušeni, zato se bodo, če bo mogoče, tja še vračali.

Na področju Snežnika najdemo še druge zanimive oblike takšnih znamenj. Od križev ob cesti pa do majhnih znamenj v živi skali, ki so jih gotovo izklesali graditelji snežniških cest, da bi, sicer oddaljeni od naselij, vendarle ohranjali svoje duhovno življenje.

V snežniških gozdovih pa najdemo še sedem, osem znamenj enake oblike, kot je znamenje sv. Gabrijela. Vsa ta znamenja sodijo v čas gradnje vojaških objektov na področju Snežnika, to je konec tridesetih let. Čeprav je od tedaj preteklo že več kot 60 let in so nekatera že v slabem stanju, so se ohranila. Naj jih naštejemo: znamenje na Markovi ravni pod Devinom, znamenje pod Peklom, znamenje Marije Snežne pod Malim Snežnikom, pa znamenje ob dveh studencih Kozma in Damjan, znamenje Matere Božje na križišču za Črno drago in znamenje sv. Gabrijela nad Sviščaki.

Samo nekatera od teh znamenj so bila postavljena na mestu starih znamenj. Za ostale pa obstaja razlaga, da so bila postavljena iz vojaških razlogov z namenom vojaške orientacije, s čimer je bil verski značaj znamenja grdo izkoriščen. Najbo tako ali drugače, ljudstvo je sčasoma sprejelo vsa ta znamenja za svoja, tako v govoru in pripovedi kot tudi v verskem izročilu. V linah teh znamenj najdemo sveto podobo, prižgano svečko in cvetje, ki jih prinašajo tako redni obiskovalci kot naključni popotniki. Tako kot ostala so tudi ta znamenja postala del naše kulturne dediščine, ki tudi v tem smislu zahteva določeno pozornost.

Žal desetletja ni bilo tako in večina teh znamenj kaže klavrn videz. Nekatera razbita ležijo na tleh, večina pa jih komaj še stojijo.

Zato je hvale vredna pobuda in predvsem dejanje nekaterih posameznikov in skupin, ki so se v želji po estetskem in urejenem prostoru Snežnika in v skrbi za ohranitev kulturne dediščine lotili obnavljanja tudi teh znamenj. Za takšno rešitev se je zavzel tudi Zavod za spomeniško varstvo iz Nove Gorice in dal ustrezne strokovne nasvete. Obnovljeno znamenje sv. Gabrijela na Sviščakih naj bi bil tudi prvi odločen korak v smeri spreminjanja odnosa do takih in podobnih objektov, ki vsak zase in vsi skupaj z lepoto te pokrajine sestavljajo kulturno podobo Snežnika in njegove okolice.

Tudi s tem dejanjem in današnjim družabnim srečanjem, imenovanim kar Gabrijelov shod na Sviščakih, želimo vzbuditi same prebivalce Sviščakov - imetnike počitniških hišic, da se še trdneje povežejo v še bolj družno in ustvarjalno skupnost, ter po drugi strani opozoriti vse, ki so jim Sviščaki in Snežnik pri srcu iz osebnih ali službenih razlogov (občinske strukture, gozdarje, lovce, cestarje, planinsko in turistično društvo, tabornike, smučarje in druge), da bi s skupnimi močmi storili vse, da bi ta nam vsem tako drag gozdni predel ohranili v vsej njegovi naravni lepoti - najmanj nam samim, pač pa vsem, ki na novo odkrivajo Snežnik, še posebej našim potomcem.

Popravimo napake, storjene naravi, in zavedajmo se, da smo tu v gozdu vsi pravzaprav le njegovi gostje! (...)

Vojko Čeligoj

ZAHVALA

Ob tragični izgubi našega dragega očca, moža sina in brata Evgena Rolih se zahvaljujemo vsem, ki ste nam v teh težkih trenutkih stali ob strani, ga obsuli s cvetjem ter ga v tako velikem številu pospremili k večnemu počitku.

Žalujoci: vsi njegovi

POLIURETANI plama

POLIURETANI-PLAMA

HVALITI ALI "ŠIMFATI" ?

Ob cestah upadnicah v našo občino in v posamezne večje kraje smo v začetku poletja dobili lepe table, ki mimoidoče turiste vabijo k ogledu naravnih lepote, zgodovinskih znamenitosti ter običajev v naših krajih. Da smo del dežele na sončni strani Alp, ki je letošnje leto proglasila za leto turizma, pa bomo morali dokazati še s čim drugim - denimo s svojim odnosom do okolja oziroma ... smeti!

Besedilo D. P., slika V. Č.

CENIK OGLASOV V SNEŽNIKU

1. polovica strani	28 x 17 cm	28.000 SIT
2. četrtina strani	14 x 17 cm	14.000 SIT
3. osmina strani	14 x 8,5 cm	7.000 SIT
4. šestnajstina strani	6,5 x 8,5 cm	3.500 SIT

Cena dvobarvnih oglasov na prvi in zadnji strani je višja za 30%.
Za večkratno oglaševanje znižamo ceno po dogovoru.
Pokličite Grafični atelje, Bazoviška 40, Ilirska Bistrica,
tel/fax: 067/81-297

SUMA INŽENIRING d.o.o.
ILIRSKA BISTRICA, PREŠERNOVA 14
Tel.: 067/41-504 Fax: 067/81-042

SNEŽNIK

Ustanovitelj: Borislav Zejnulović
Izdajatelj: Grafični atelje
Glavni in odgovorni urednik:
Borislav Zejnulović
Uredništvo: Ivko Spetič, predsednik,
Franc Gombač, Sergij Šlenc,
Vojko Čeligoj, Dimitrij Bonano,
Zdravko Debevc
Novinarka: Dragica Prosen
Lektorica: Helena Rosa
Tehnični urednik: Raymond Fabijanič
Naslov uredništva:
Il. Bistrica, Bazoviška 40
tel/fax: 067/81-297
Tisk: Grafični atelje Il. Bistrica
Naklada: 1500 izvodov

primorje ajdovščina

ENOTA BISTRICA IL. BISTRICA
CENJENIM STRANKAM NUDIMO:

Vse vrste gradbenih in mizarskih storitev,
asfaltiranje, montažne hale.

Prodajamo vse vrste betonov,
pesek, mivko in vse vrste
betonskih izdelkov.

Izposojamo gradbene odre
in opažni material.

TRI PODOBE ISTE STAVBE

Malokatera stavba v Bistrici je doživljala toliko zanimivih preobrazb kot prav stavba današnje bistriške pošte. Kar pisan roman v življenju poslojpa, ki sodi med pomembnejše stavbe v mestu.

V začetku tega stoletja je bila stavba zgrajena kot prilična trgovska hiša. Družina Veger je v njej imela trgovino z živili. Vegerjevi so bili lastniki tudi znane gostilne z vrtom nedaleč stran, na koncu "stare sodnije". Stavbo je ob koncu prve vojne kupil Anton Ličan, ugledni domači trgovec, in jo preuredil v bogato založeno trgovino z mešanim blagom. Odlična lokacija ob glavni cesti je obetala dober zaslužek. Na sliki: Trgovina Antona Ličana v letu 1924 z dvajsetletno gospodarjevo hčerko Tonči Ličanovo, ki je trgovino vodila kar nekaj let.

Villa del Nevoso - Piazza XXVIII Ottobre

V tridesetih letih dobi Ličanova stavba sedanjo podobo meščanske hiše s poslovnimi prostori v pritličju in sobami v nadstropju, ki so jih oddajali v najem vse številnejšemu uradništvu in oficirjem. Lastnik Anton Ličan je v tem času postal občinski župan. V pritličju je nastalo kar nekaj lokalov, v katerih se je do druge vojne zvrstila najrazličnejša ponudba: od trgovine s pecivom in slaščicami pa do železnine in celo frizerja za dame, kjer je frizerski mojster Bert Delenčin poleg "železne" nudil tudi sodobno "vodno" trajno. Najdalj je vztrajal na vogalu BUFFET, ki ga je vodil lastnikov sin Milan, kasneje pa Vincenc Poljšak. Za nekaj let pa si je v osrednjem spodnjem delu uredil papirnico in fotografski atelje Carlo Marozzi. Bistričanom je namenil lepo število mestnih razglednic.

Po osvoboditvi je bila stavba Ličanovim odvzeta in postala je splošno družbeno premoženje. Od vseh dejavnosti je še najdlje vztrajal BUFFET na vogalu. V letu 1961 je bila stavba dana bistriški pošti, s čimer so se končno zaključile številne selitve bistriške pošte, ki je v šestih desetletjih delovala v "stari sodniji", pri Starčevih (Titov trg 4), v Kovalovi hiši (Levstikova 5), Štembergerjevi hiši (Cankarjeva 2) in občinski hiši.

Stavba je, žal tudi na račun svojega estetskega videza, doživela pomembnejše gradbene posege v osemdesetih letih in letos. Bistričani in delavci pošte smo v začetku letošnjega julija tako vendarle dobili sodobno (prenovljeno) pošto z ustreznimi delovnimi in uslužnostnimi prostori ter tehnično sodobno urejeno poštno centralo.

Vojko Čeligoj

SAVO PUGEL - tenor

prof. BOJAN GLAVINA - klavir
gost večera: MATJAŽ MIKULETIČ - pozavna

Spored:

- G. VERDI: Recitativo e cavatina di Ernani (Ernani)
- G. PUCCINI: Recondita armonia (Tosca)
- G. VERDI: Cavatina di Oronte (I Lombardi)
- G. PUCCINI: Ch'ella mi creda libero e lontano (La fanciulla del west)
- G. VERDI: Scena e aria di Manrico (Il trovatore)

- C.A. BIXIO: Mamma
- S. CARDILLO: Core'ngrato
- F.P. TOSTI: 'a vucchella
- S. GASTALDON: Musica proibita
- F.P. TOSTI: L'ultima canzone

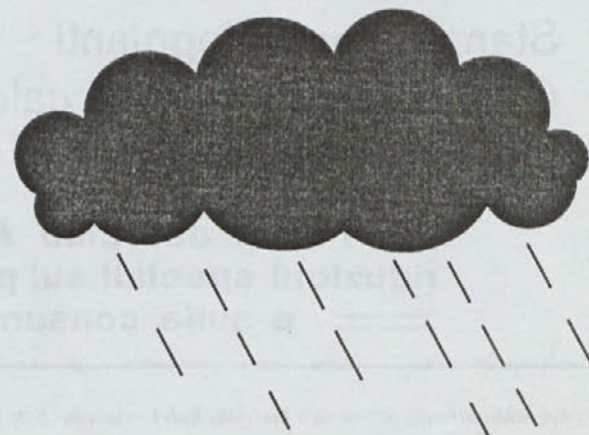
Dom na Vidmu, Il. Bistrica

petek, 6. avgusta, 1993 ob 21. uri
sobota, 7. avgusta,

POKROVITELJ KONCERTA
KLUB DANILO

ZKO IL. BISTRICA

Da ga ne bi pozabili ...

GLASBENE PRIREDITVE V AVGUSTU

BAROČNI KVARTET ILLYRICUS, FENIKSI in MATJAŽ MIKULETIČ

V soboto, 14. avgusta, ob 20.30 se bo v Domu na Vidmu z novim repertoarjem predstavil Baročni kvartet Illyricus.

Po velikem uspehu na koncertu v cerkvi Zelšje pri Cerknici (v cerkvi gostujejo samo zelo priznani umetniki) se želijo predstaviti še domačinom, ki jih še niso slišali. Spored je sestavljen podobno kot dosedanj, gre za baročna dela, torej za glasbo, ki je prijetna tudi nekoliko manj glasbeno "podkovanim" poslušalcem.

Vstopnice po 300 SIT bodo v prodaji uro pred koncertom.

V soboto, 21. avgusta, na Placu

Nekdanji ansambel Feniks v sestavi Saša Boštjančič, Vladimir Volk, Danilo Afrič, Marjan Boštjančič, Vojko Fatur in Dimitrij Bonano vam bodo igrali na prireditvi z naslovom, ki pove vse: FENIKSI MOJE MLADOSTI.

K sodelovanju smo privabili tudi Kvartet bratov Boštjančič, ki naj bi (razumljivo) pel s pomočjo "play backa", kar je v teh časih kar običajno in opravičljivo. Pel bo popevke iz nekdanjih slovenskih festivalov lahke glasbe.

V soboto, 28. avgusta, Dom na Vidmu ob 20. uri: Koncert Matjaža Mikuletiča - pozavna, in njegovi gostje. Matjaž se odpravlja na študij v Graz, čaka ga mesto pozavnista v Big bandu RTV Ljubljana. Tudi njegovi gostje na koncertu bodo znameniti solisti, med njimi tudi nekaj svetovno znanih.

Vstopnina: 300 SIT; denar bomo namenili za nakup Matjaževega novega instrumenta.

Naj omenimo še, da je pobudnik Mikuletičevega koncerta prof. Josip Grgasovič, ki mu ob tej priliki čestitamo za prejetje Gallusove listine, priznanja Zveze kulturnih

organizacij Slovenije za dolgoletno uspešno delovanje na področju razvijanja glasbene dejavnosti. Nekdanji profesor trobil na naši glasbeni šoli, ki se je kot skladatelj, predvsem pa kot dirigent pihalne godbe uveljavil najbolj v Ljubljani, je namreč še vedno prisoten v glasbenem dogajanju našega mesta.

In še...

ZKO pripravlja pripravljiva gledališki abonma, septembra pa izlet z avtobusom v Benetke (razstava risb Amadea Modiglianija).

Zveza kulturnih organizacij
Ilirska Bistrica

NOVOSTI V KNJIŽNICI

STROKOVNA LITERATURA ZA ODRASLE: Bornemann R.: TENIS - od začetnika do mojstra; Zadavec F.: Slovenska ekspresionistična literatura; Titl J.: Primorje, Dras A.-Ž.; Hillier M.: Vrt v malem; Kerin D.: Vse o zelenjavi; Kronika XX. stoletja; Prijatelj A.: Pijem, torej sem?; Košiček M.: Zakon na razpotju; Tomšič M.: Glavo gor, uha dol - pravljičice iz Istre; Seiwert L.: 1 x 1 obvladovanja časa; Cigoj L.: Čudoviti svet mineralov; Wolff L.: Odkrivanje poklicnega cilja in strategija njegovega uresničevanja;

LEPOSLOVJE ZA ODRASLE: Hieng A.: Čudežni Feliks; Gaudje E.: Vrt laži; Macevan I.: Otrok o pravem času; Kranz J.: Lesket; Christie A.: Tretje deklet; Rendell R.: Sodba v kamnu;

STROKOVNA LITERATURA ZA MLADINO: Aljančič M.: Živali 1;

LEPOSLOVJE ZA MLADINO: Novak B.: Gozdni samotar, Superšpon (obe Zvesti prijatelj); Bitenc J.: Štirje godci, Palčki z rožnega grička, O zajčku, ki je izgubil ključek, Medvedki na semnju; Pavček T.: Majhen dober dan, Sonce in Sončnice; Aphar, V.: Svetilke neba; Amaru: Miti in pripovedke iz Latinske Amerike.

GRAFIČNI ATELJE

ILIRSKA BISTRICA
☎ 067 81 297

V ANGLEŠČINI IN SLOVENŠČINI

V Domu na Vidmu je v soboto, 31. julija, pred polno dvorano nastopil Slovenski mladinski zbor "Circle 2" Slovenske narodne podporne jednote iz Clevelanda z zborovodkinjo Cilko Dolgan. V sproščeni, lahko bi rekli "ameriško" razgibanem slogu so v prvem delu zapeli nekaj znanih Disneyevih pesmi, nato šopek slovenskih narodnih, v angleščini in slovenščini pa so zapele tudi posamezne družine.

ČE JE ČAS ZLATO, SO INFORMACIJE MOČ...

Nikakor ne morem pozabiti dogodka izpred kakih desetih let, ko sem bil po čudnem naključju povabljen na praznično večerjo k židovski družini, prijateljem mojih sorodnikov iz Rima. Za dolgo mizo so me posedli k dvema študentoma, Izraelcema, ki sta študirala v ZDA. Na moje vprašanje, kaj počenjata, sta odgovorila, da študirata ekonomijo v Washingtonu. Ime univerze sem pozabil, a spomnem se, da sta moje menje, da bi bil takle študij primernejši v Svetovnem trgovinskem centru v New Yorku ovrgla, rekoč, da gre predvsem za problem informacij, ki so jima v veliko večji meri na voljo v glavnem mestu ZDA pri najvišjih diplomatskih in finančnih krogih. Seveda sem z opisom drobnega dogodka hotel opozoriti na staro, že tisočkrat preverjeno resnico, da je močan tisti, ki razpolaga z informacijami, seveda pravnimi, pravočasnimi..., da ne naštevam naprej.

Kako je s to rečjo pri nas, si ni težko predstavljati: povprečnemu državljanu so na voljo predvsem časopisi, radio in TV. Brez posebnih strokovnih analiz bi lahko ugotovili, da je lokalni časopis *Snežnik* koristen, a kaj ko izhaja samo enkrat mesečno. Je že res, da je obravnavana problematika "tempirana" na daljše obdobje, a deluje vendarle v času, "ko je večerajšnja novost danes že zastarela". Pa tobi še šlo, večji problem je, da obravnava pretežno območje Ilirske Bistrice in njene najožje okolice, odločno premalo pa slišimo, kaj tišči (in radosti) prebivalce oddaljenih krajev.

Primorske novice so samostojen časopis in zaradi tržnih zakonitosti posvečajo veliko prostora večjim krajev. Kljub temu Ilirska Bistrica deluje izrazito promocijsko, saj o naših krajih, razen "dežurnih" negativnosti zabeleži tudi marsikaj dobrega in tako prispeva k dvigu našega "reitinga". Škoda, da ga berejo samo Primorci.

Pri dnevnikih se ne bi preveč mudil, pomanjkljivosti je veliko. Naši občani se le redko oglašijo, poklicni novinarji pa so o pomembnih dogodkih tudi z naše strani obveščeni preskromno in jih ne izkoristimo dovolj.

In vendar smo s tiskom lahko glede na nekdanje mrtvilo lahko kar zadovoljni. Sedmi

sili, novinarjem Branku Dobraniču, Janezu Odarju, Marici Uršič, domačinoma Dragi Prosen in Tomu Šajnu, ki so po navadi dežurni krivci, moramo vendarle dati priznanje, saj so minili časi, ko se je redno oglašal v športnih rubrikah le P. Nikolič. Prav veseli smo prispevkov "zunanjih" sodelavcev Vojka Čeligoja (lokalna zgodovina in kultura planinstvo...), Bojana Glavine (glasba), arh. Pavla Žnidaršiča (slikarstvo), Gregorja Belušiča (rock in alternativna glasba) in drugih, ki jih zaradi pomanjkanja prostora ne moremo naštevati (in se jim zato tudi opravičujemo). Moje opravičilo velja tudi vsem stalnim pišočim, ki me sodijo v področje kulture in zgodovine. Sem pa na slednjem najbolj doma.

Menim, da smo v tem trenutku lahko še najbolj zadovoljni z informacijami Radia Koper, kar gre pripisati objektivnim prednostim tega medija in seveda novinarju Tomu Šajnu. Tudi Dobranič se na Radiu Ljubljana kar pridno oglašuje.

Prav gotovo pa si ogromno bodečo nežo na Bistriškem zaslužita najvplivnejši sredstva javnega obveščanja: TV Koper in TV Slovenija. Njunjo obnašanje je nevzdržno: 15 območij prebivalcev naše občine predstavlja okroglo 0,5 odstotkov prebivalstva naše države. Če bi naša dva TV hiši dnevno predvajali samo po 30 minut programov kategorije "iz naših krajev", bi se morali letno videti na malih zaslonih skupno vsaj dobro uro (!!!).

Od množice zaposlenih na TV moramo zahtevati, da nas predstavijo svetu toliko kot plačamo naročnine (in ne samo, da nas samo "futrajajo" z informacijami). Pri tem naj nekaj pokažejo v objektivni luči, da ne bomo gledali samo umazane vode, problemov z begunci in Jelšanah in podobnega. Imamo tudi veliko lepega in dobrega. Naloga njihovih novinarjev je, da to poiščejo in predstavijo kot se spodobi. Šele takrat bomo lahko govorili o pravem in dobrem informiranju. Sami moramo biti seznanjeni o dogajanju v ostalih koncih Slovenije, ki pa bi morali biti v enaki meri primerne obveščeni o dogajanju pri nas. Šele tako bo krogi informiranja skenjen.

Albergo-Ristorante „ILLIRIA“ BISTERZA

■ Proprietario: GIOVANNI NOVACK ■

Posizione centrale - Parco - Garage * * *
Stanze per villeggianti * * * * *
Ottima cucina - Cibi caldi e freddi * * *
Vini delle migliori marche nazionali ed estere

Per i Soci del Club Alpino Italiano
riduzioni speciali sul pernottamento
e sulle consumazioni

PIONIR NAŠE DOMAČE ETNOGRAFIJE IN ARHEOLOGIJE

JOSIP POTEPAN ŠKRLJEV

Pred 145 leti se je na Dolnjem Zemonu pri Škrljevih rodil JOSIP POTEPAN in tam do svoje smrti umno kmetoval. Bil je posestnik, napreden sadjar in čebelar ter odličen poznavalec in opisovalec krajskih etnografskih posebnosti. Vsa tedanja strokovna literatura navaja njegove izsledke s področja njegovih arheoloških raziskovanj domače okolice. Bil je uspešen nadžupan v Jablanici.

Josip Potepan Škrlejev
Josip Potepan, slikan okrog leta 1886, ko je bil nadžupan v Jablanici

Josip Potepan se je rodil 8. marca 1848. leta na Dolnjem Zemonu pri Škrljevih (tedaj št. 15, sedaj hišna številka 78), očetu Antonu, kmetu in posestniku, ter materi Mariji, rojeni Samsa, iz ugledne bistriške družine Strujbarjevih. Njegova bistriška družina je bila namenjena za skromna nekajletna ljudska šola v Trnovem. Gotovo pa je k njegovemu velikemu duhovnemu vzponu mnogo pripomogla domača vzgoja napredno usmerjenih staršev.

Za očetom je prevzel Škrljevo kmetijo in v kmetovanje vnašal številne novosti. Navdušen nad uspehi je prosvetljeval tudi kmetovalce iz svoje okolice. Posebej zavzeto se je lotil novih pristopov v sadjarstvu. Obnovil je sadovnjake in jih plemenitil z novimi vrstami sadnega drevja, ustrežnejšimi našemu podnebnju. Da bi vzbudil domače sadjarje k sodobnejšim posegom, je na svoje stroške nakupil večjo količino sadnih cepičev in jih brezplačno razdelil. Daleč naokoli je bil znan tudi njegov čebelnjak in njegovo resno delo v njem.

Ne samo, da je bil naročen na številne časopise in literaturo, bil je tudi reden dopisovalec Bleiweisovih Novic in drugih časopisov. Prebrajoč Novice iz let 1881 do 1884 zasledimo njegovo veliko vneto, s katero je nastopal v svojih dopisih ali predlogih za napredek kmetijstva v različnih kmetijskih družbah, kjer je bil član: zahteval je več praktične pomoči kmetovalcem, zahteval zaščito kmečkih živali pred nevarnostjo raznih boleznih iz Istre. Boril se je za ohranjanje izvornih domačih pijač-brinjevca, tropinovca, slivovca in jagodovca, opozarjal na siromašenje domačega kmečkega

prebivalstva, vodil zbiralne akcije idr.

V močno oporo pri njegovem delu na področju sadjarstva je bilo njegovo prijateljstvo z **Matijo Rantom**, tedanjim učiteljem na Premu, največjim slovenskim sadjarjem v tem času na Slovenskem.

Objavljeni dopisi Josipa Potepana so pogosto podpisani z njegovim psevdonimom Nadoslav Škrlejev ali kar Nadoslav Potepan, posestnik na Dolnjem Zemonu, kot tudi piše na žigu, s katerim so bile opremljene vse knjige iz njegove knjižnice.

Njegova največja zasluga za rojstno vas Dolnji Zemon je zgraditev novega šolskega poslopja in svečano odprtje v letu 1878. Ob njegovi vsestranski pomoči so zbrali potrebnih 1600 goldinarjev, kolikor je šolsko poslopje stalo. Zastavil je ves svoj ugled in dosegel, da je k stroškom gradnje prispeval 700 goldinarjev deželni zbor v Ljubljani, samo "Njegovo Veličanstvo cesar Franjo Josip I" pa 250 goldinarjev. Za več kot 150 otrok, kolikor jih je bilo v tem času za šolo godnih iz vasi Dolnji in Gornji Zemon in Bukovice, je bila to seveda velika pridobitev. Najbržje tudi njegova zasluga, da je na tej šoli med prvimi učitelji poučeval tudi slovenski pisatelj Josip Kostanjevec.

Za zasluge pri zavzemanju za umno kmetijstvo je bil Josip Potepan imenovan za člana Cesarsko kraljeve Kmetijske družbe za Kranjsko v Ljubljani. Za vidne uspehe pri sadjarstvu in čebelarstvu pa je v letu 1884 prejel posebno častno diplomu.

V svoji in širši okolici je užival velik ugled in bil zato imenovan za nadžupana za nadžupansko okrožje Jablanice, ki je tedaj obsegalo osem vasi: Gornji in Dolnji Zemon, Trpčane, Kuteževo, Jablanica, Vrčica, Vrbovo in Jasen.

Poročil se je z **Marijo, rojeno Hrabar**, iz Jelšan. V zakonu so se jima rodili štiri otroci: tri hčere in sin Josip, ki je kasneje prevzel posestvo.

Leta 1892 je pri obrezovanju sadnega drevja nesrečno padel in si močno poškodoval ledvice. Posledice so bile usodne, še istega leta je umrl, star komaj 44 let.

Žal je v naslednjih desetletjih njegova duhovna in materialna dediščina šla v pozabo in večinoma po zlu. Tako so etnografske predmete in arheološke izkopenine, ki jih je tako vneto zbral od malih nog, ljudje raznesli, bogate družinske knjižnice ni več. Pravnukinji Josipa Potepana, **Nadji Gombač**, rojeni Škrli, ki sedaj živi v Trnovem, je uspelo ohraniti, kot sama pravi, le neznaten delček pradedove bogate knjižnice in peščico rimskih novcev. Prav njeni spomini na praded Josipa Potepana so bili zelo pomembni za ta zapis.

8.
Odgovor na pitanje društva za Jugosl. povest. i starine
Josipa Potepana Škerljeva.
Kmeta u Zemonu kod slovenske Bistrice.

Se biste nemalo začudili meni, ker sem pripravil knjižni fant se prederznil, nekoliko, po svoji moči, ob kratkem popisati; pa prosim da mi nebi za zlo vzeli, ker je dosti pomankljivosti. — Pri nas je ona gora, ki se kliče sv. Ahač; na tem verhu al gori, se vidje razvaline od cerkve, na jugo-strani je mala luknja ki je večna voda gori, ki nikol je ne zmanjka (pravijo da ima ta voda čudno lastnost; ljudje hod'je po njo in jo zabjo kadar gosenice na zelje gredo, pa z njo potkropijo in se pozgube; pa za oči, da pomagaj.)

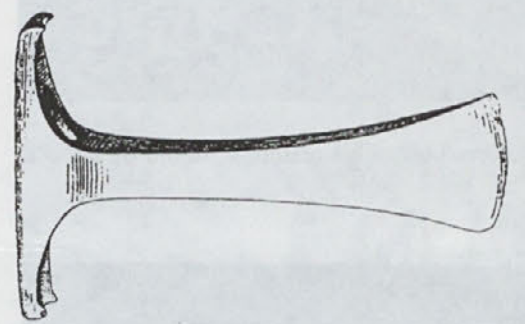
Pismo, poročilo Josipa Potepana, katerega začetek predstavljamo v izvorni obliki, obsega kar devet strani zgodovinskega časopisa ARKIV, ZA POVJESTNICU JUGOSLOVENSKU, XII. knjiga, ki je izšla v Zagrebu leta 1875.

Omenjeno poročilo obsega izredno zanimive opise in pripovedi o šegah in navadah v naših

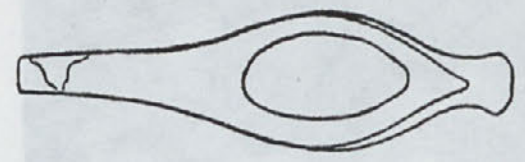
kraji, o zgodbicah, ki so krožile med ljudmi, pa o vlah in volkodlakih, o urokih, zakaj se ob torkih ne sme presti, pa na tešče v prazničnih dneh ne jesti mesa, o škrateljnih in kači, o Ajdih in Čičih in domačih dekletih, ki so na dan košnje v Mlakah oblekle praznična oblačila: "...v belo čitjo pa plav predpas (ferto), na glavo in za vrat pa rudeče robce (fačole). Da jih je bilo prav lepo videti, tako v narodnih barvah slovenskih; a zdaj pa ni duha ne sluha od te nošnje. Od kar se tujščina širi, lepe domače nošnje zginjajo žalostno. (...)"

Josip Potepan svoje poročilo zaključuje z opravičilom, češ da se sam niti ne bi oglašil: "... ker jaz nisem sposoben, ker sem preprost kmetski fant, ne učen, skoraj samo-uk; pa me je en moj prijatelj nagovoril, da naj poskusim; pa prosim ako ni prav, da bi mi naznanili, da bom po svoji moči razjasnil. Veselilo me bo ako bi Vam mogel o čim vstreči."

K temu sestavku je urednik časopisa Ivan Kukljevič Sackinski pripisal: "Dao Bog da bi se u našem rodu više takih seljakah i kmetovah našlo, koji bi umjeli slične odgovore na znanstvena pitanja napisati!"

Železna sekira, izkopana na D. Zemonu, časovno nedoločena, hranijo jo na Dunaju

Bronasta sekira, izkopana na D. Zemonu. sodi v čas do 1500 let pred našim štetjem, hranijo jo v Narodnem muzeju v Ljubljani

Eno stran omenjenega poročila namenja Josip Potepan natančnemu opisu zemonskega Gradišča in številnim najdbam, ki jih je našel sam ali so jih našli domačini pri obdelovanju polja in vinogradov. Prav ta opis in njegovo sodelovanje s strokovnimi sodelavci Narodnega (Deželnega) muzeja v Ljubljani predstavlja enega prvih znanih znanstvenih posegov v proučevanje arheoloških znamenitosti v naših krajih. Žal pa prav dosti od tedaj do danes ni bilo storjenega.

Zgodovinsko imeniten je grič z imenom Gradišče, med Dolnjim in Gornjim Zemonom, kjer so razvaline nekega starega, velikega in trdno zidanega gradu, o katerem trdijo arheologi, da je bil zidan o rimljanski ali celo predrimljanski dobi. To kaže mnogo starinskih ostankov, kateri so se izkopali na tem kraju. Tako n. pr. je izkopal tukajšnji nadžupan g. Josip Potepan celo človeško okostje, grobne „lažerne“, prevrtane bisero (perle) iz stekla, gline in celo iz svinca, kose bronastih posod, bronaste zapone, pozlačen uhan, ročen kamen mlin (žrna), koralne in jantarove koravde, srebrne verižice in mnogo denarjev z napisi: Antoninus Pius, Adrianus, Maximinus, Constantius, Probus itd. Izkopali so tudi v bližini tega gradišča sekire s prav čudno starinsko obliko. Vse te in še mnoge druge starine so se dobile pol metra globoko pod zemljo.

Iz knjige "POSTOJNSKO OKRAJNO GLAVARSTVO", 1889. V opisu naselja Dolenji Zemon je omenjeno tudi raziskovalno delo Josipa Potepana

V Novicah z dne 27. februarja 1884 je Josip Potepan popisal enega takšnih svojih raziskovalnih posegov na zemonskem "gradišču v javorjih":

"... Dne 25. januarija popoldne sem vzel 2 delavca in se podal v "javorje na gradišče", 1/4 ure od Dolenjega Zemona, kjer se nahaja raznih starin... Redko kje se toliko starin dobi, kot ravno na gori omenjenem gradišču.

Omenjeni dan sem izkopal v znožji proti vasi imenovanega gradišča rimski grob. Ker so tenke kosti v njem bile, znati je, da je bila ženska in tudi po tem bi sodil, ker je imela reberno verižico okoli vrata. Verižica je bila prav dobro ohranjena, svetla še, ali je toliko prešla, da se kot strhla mrvči. Zraven je bila prstena lampica in nekaj oglja. (...)

Tiste dni je tudi neki kmet v Trnovem na "gradišču" izkopal nekaj še prav dobro ohranjenih sulic, skoro vsaka je drugačna, in nekaj bronastih koscev pločevine. Na onem mestu dobil je pred več leti mnogocenjeni ranjki gosp. **Jožef Bilc**, oče visokočestitega pisatelja in pesnika duhovnika v pokouju, gospoda Janeza Bilca iz Bistrice, kotel z raznim orožjem in sulicami napolnjen in s kamnito ploščo pokrit.

S temi vrsticami opozorim gg. učenjake, gospoda kustosa **K. Dežmana** in neutrudljivega gosp. **A. Globočnika**, da bi se te starine kmalu preiskale, ker se je nadjati še mnogo znamenite in za starinoslovje dragocene tvarine. Treba je pa kmalu kaj ukreniti, ker se stvari uže plitvo nahajajo, tako, da jih kmet z drvesom izorava."

Poziv torej, ki z vso resnostjo in skrbjo za našo zgodovinsko dediščino sega v polnem pomenu še v današnji čas.

Peščica rimskih novcev, ki so se ohranili iz Potepanove zapuščine, potrjuje štiristoletno prisotnost Rima v naših krajih. Prav v okolici Dolnjega Zemona je bil od tretjega stoletja naprej važen preskrbovalni center za pomembno varovalno zaporo - limes "Claustra Alpinum Julianum", ki je segala od današnjega Trsta, čez Gornje Jelenje, Trstenik, Gomance, Praprotno drago, do Prezida, Logatca in dalje na sever do Ziljske doline.

Omenjeni novci sodijo v čas vladanja kar desetih rimskih cesarjev od Klavdija (od 41. - 54. leta našega štetja), Nerona, Galbe in drugih, do Theodozija I v letih 378 do 395.

Raziskovalno delo Josipa Potepana nas vedno znova navdaja z občudovanjem. Bil je preprost, vendar umen kmetovalec in velik raziskovalec svojega domačega kraja in okolice. Zavedal se je pomembnosti svojih odkritij na arheološkem področju, opozarjal nanje, vabil in pozival strokovno javnost k temeljitemu in znanstvenemu raziskovalnemu delu na tem arheološko tako bogatem predelu v naših krajih. Mar sedaj, po sto in več letih vemo o preteklosti naših krajev kaj bistveno več, kot je odkril Josip Potepan?

Gotovo pa se bo vsako nadaljnje raziskovalno delo moralo začeti tam, kjer je pred stoletjem nehal Josip Potepan, znameniti kmet iz Dolnjega Zemona.

Franc Poklar
Vojko Čeligoj

V Ilirski Bistrici, 27. julija 1993

Sponzor:
SKUPŠČINA OBČINE
ILIRSKA BISTRICA

PONOVNO V LEPENI TABORJENJE BISTRISKOVIH TABORNIKOV (19. - 29. 7. 1993)

Lansko poletje so taborniki Roda snežniških ruševcev prvikrat taborili na tabornem prostoru tolminskih tabornikov ob izlivu Lepenjice v Sočo in letos se je taborniški podmladek znova odločil: "Tudi letos v Lepeni!" In kdo se ne bi! Tabor, obdan s planinami, tik belega prodnatega

obrezja ledeno mrzle Soče, na robu osvežujoče gozdne sence...v miru, daleč od minulega šolskega leta in cirkusa ob vpisu na nove šole.

59 medvedkov, čebelic, gozdovnikov, gozdnovnic, popotnikov, popotnic in grč obeh spolov. Ester starešina, Lecko taborovodja, Ličko

Pogled na tabor gozdnovnic in gozdovnikov, za taborom bistra hči planin, v ozadju pa pobočje Svinjaka

Do predzadnjega dne se je po taboru širil smrad sedmih zelencev, ki pa so po preživetju vseh "muk" krsta, blatne kopeli in ledenohladnega očiščenja v Soči s sebe sprali ves smrad, dokazali svojo trdoživost ter častno stopili v taborniške vrste.

ekonom, Jure penzionist, kuharica Ivanka iz Jablanice, "prva pomoč" Marja (sicer pa nobenega zdravnika do Tolmina!)... Kuhinja, jedilnica, šotor za gorska kolesa, v senci ob hiši Roda tolminskih puntarjev miza za dogovor o delu, nabavi hrane in jedilniku za naslednji dan, branje karte Triglavskega narodnega parka, pogovore o osvojenih vrhovih, na katere so se podajali predvsem "ta stari" ... okrog pa šotori za mlajše, medvedke in čebelice ter vodstvo. Sto metrov stran "dislociran" tabor za gozdnovnice in gozdnovnice in mreža za odbojko.

Že lani so si taborniki ogledali bližnji Bovec, pa muzej v Kobaridu, Trento in nekatere bližnje vrhove, zato pa so se letos dvakrat odpravili v šest kilometrov oddaljeni bazen v Čezsoči, v bližnji kamp na sladoledu, sicer pa tu "ni časa" za dolgčas, narava sama je neizčrpen "taborniški

program" (seveda če ne dežuje več kot dva dni skupaj, kar pa jih na srečo, kot so priznali taborniki sami, kljub nekaj slabemu vremenu, ni doletelo). Skupina gozdnovnikov se je podala na Mojstrovko, si ogledala planino, medvedki in čebelice so obiskali dolino Zadnjico. Najmlajši so eno noč prespali v bivaku, ki so ga postavili zunaj tabora. Vsak večer taborni ogenj in stari taborniške pesmi. Predzadnji dan taborniški krst in še zadnji taborni ogenj s podelitvijo nagrad in pohval za najbolj prizadevnih posameznike, najbolj pospravljene šotore...

Pred odhodom domov se povabilo na praznovanje 40-letnice bistrisKOVIH tabornikov 4. septembra v Črnem dolu, potem pa predaja šotorov in ostale opreme 35 podgorskim tabornikom, ki ob Soči uživajo prvi avgustovski teden.

"Dviga plamen se iz ognja..." Starejša polovica zbora ob spuščanju zastave pred večerjo.

VOLČJI TABOR - MAŠUN 93

vonjati. In potem, nekega dne - upam - bom vedel, da je bila moja pot prava pot."

Volčiči in volkuljice
ZSKSS II. Bistrica

Človek se mora učiti, če hoče brati in razumeti knjigo narave, treba se je učiti še in še, ne sključen v šolski klopi, marveč sproščeno in zavzeto, z izkušnjami v živem stiku z naravo, ob naporih in najtrših preizkušnjah v vseh letnih časih. Kot povsod velja tudi tu, da vaja dela mojstra in da je teorija le siv, pomanjkljiv odraz pestrega, resničnega življenja.

Volčiči in volkuljice smo leto dni spoznavali in urili skavtske veščine. Da bi preizkusili svoje znanje, smo se v sredo, 14. julija letos, odpravili na prvi letni tabor na Mašun. Ob igri, risanju, izdelovanju plakatov, petju in preizkusih v skavtskih veščinah smo spoznavali naravo, njene skrivnosti in veličino Boga. Največji dogodek na taboru je bilo sprejetje v krldo. Oče volk nas je peljal pred posvetno skalo, kjer nas je Akela po zgledu Knjige o džungli, avtorja Rudyarda Kiplinga, na besedo Baluja in Bagire sprejela v krldo in nas obvarovala pred strašnim tigrom Šin Kanom.

Ob sprejemu smo vočiči prejeli majice kot simbol našega krldela. Zanj se zahvaljujemo trgovini ŠKRAT iz Ilirske Bistrice in GRAFIČNEMU ATELJEJU ZEJNULOVIČ, ki je nanje natisnil skavtski znak in volka, ki ga je narisala Jana Rolih. Hkrati se zahvaljujemo tudi trgovini GUMBEC, ki nam je poklonila blago, in šivilji Venčki iz Jasena, ki je iz njega sešila troje kratkih hlač za voditelje. Vsi pa smo bili zelo veseli tudi darila Trgovine pri Adi, Župančičeva 1. Zahvaljujemo se tudi staršem, ki so darovali hrano in nas podprli z lepo besedo.

In kot je nekoč dejal Rainer Haak: "Ne vem, kam pelje pot. Toda zaupati hočem, da vodi k nekemu cilju. Zaupati hočem, da se splača iti naprej. Rad bi sam sebe presenetil, kaj vse mi še darja nadaljnja pot. Nočem čakati na reči, ki so morda samo na kakšni povsem drugi poti. Hočem se veseliti tega, kar bom že danes srečal: cvetice na robu poti, ograje, ovire, ljudi, ki me bodo srečevali ali me speljali. Hočem se veseliti, dokler morem iti naprej, in gledati in poslušati in

BESS
d.o.o.

PODBEŽE 39 - ZALČI
66250 IL. BISTRICA
tel. 067/82-402
fax. 067/81-285

Ugoden nakup:

- gradbenega materiala
- vodoinstalcijskega materiala
- materiala za centralna ogrevanja
- italijanska keramika
- teraco ploščice
- topli podi

MONTAŽA VODOINSTALACIJ,
CENTR. OGREVANJ,
KLIMA NAPRAV,
OGLEDI IN SVETOVANJE

MOŽNOST NAKUPA
NA OBROKE

Urnik: **NON STOP**
8 - 18

SE PRIPOROČAMO

KEGLJAŠKI KLUB ILIRSKA BISTRICA - 20 LET... IN NAPREJ?

bomo nastopali z istimi, domačimi igralci, kot v preteklih sezonah.

Med uspehi v pretekli sezoni štejemo obstanek moške ekipe v ligi, posebej pa uvrstitev Duške Cerjak in Gordane Grubič na Državno prvenstvo posameznic. Če upoštevamo dane okoliščine, so omenjeni rezultati lep dosežek za naš klub.

Ob vsch zapletih, ki spremljajo bistriško kegljanje predvsem pri uporabi kegljišča, bomo zaradi nezainteresiranosti Občine za ta pereč problem - tako kot že dve leti zapored - prisiljeni nastopati na kegljišču Hotela Šport v Postojni. To pa zahteva večja odrekanja igralcev, predvsem pa dodatna finančna sredstva.

Zato upamo, da nas bodo v naših prizadevanjih, da obdržimo kegljanje pri življenju, podprli bistriški obrtniki, podjetja in občinske strukture, odgovorne tudi za področje našega delovanja.

Vili Gombač
Kegljaški klub Ilirska Bistrica

Prez. pompa in proslava je letos minilo dvajsetletno obdobje naše dejavnosti, zato pa toliko bolj delovno in skrbno rešitev za številne probleme. Igralci in igralke Kegljaškega kluba Ilirska Bistrica, se po novem imenujemo, se že pripravljamo za naslednjo sezono. Novo vodstvo kluba si je za glavni cilj zadalo obstanek moške ekipe v MEDREGIJSKI LIGI ZAHOD. Ekipo bo v tekmovalstvu vodil in vodilni Anton Ulljančič. Zaradi finančnih težav

NA ZDRAVJE GENERACIJI 1938 !

Na Bistriškem ohranjajo lepo družabno navado, da se generacija jubilarov "okroglih letnic" zbere in dan preživi v živahnem klepetu in... spominih. Skoraj petdeset 55-letnikov se je sredi julija zbralo v Dletu in nazdravilo svoji generaciji, ki je, kot je bilo običajno rečeno, srečno preživela dve svetovni vojni! Bilo pa jim je tako lepo, da se bodo odslej zbirali kar vsako leto. Naslednjič se dobijo Na Devinu nad Bistričnicami.

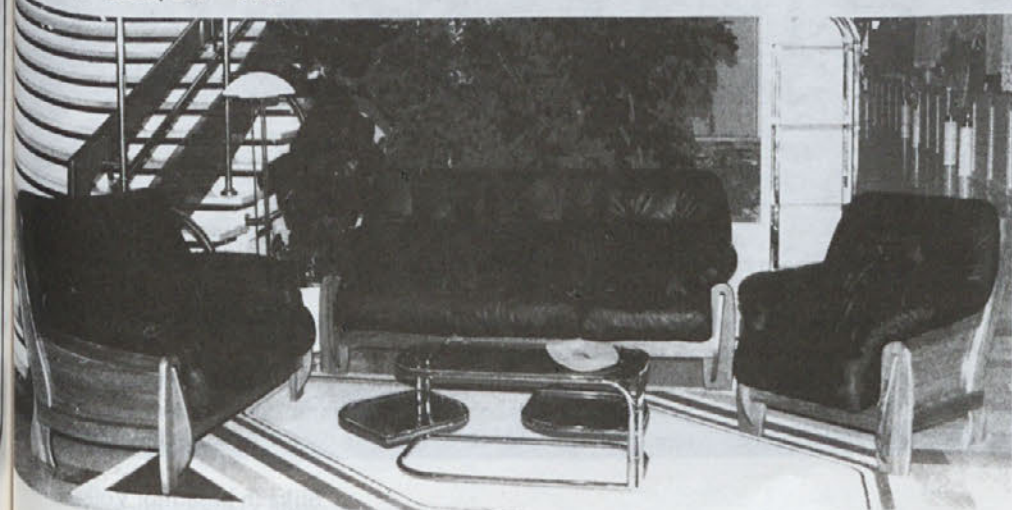
...redilo in slika Vojko Čeligoj

PUR PLATEX

o. o.

Pradišče 51, 66243 Obrov
Telefon 066/83 420
Telefex 34462 Sudest SLO
Telefex 066/83 440

Sandra

POLETNA ŠOLA V NARAVI - TOKRAT V SLIKAH

4. razred Osnovne šole Rudolfa Ukoviča iz Podgrada v Termah Čatež (slika I. Majcan)

Učenci ostalih bistriških osnovnih šol so šolo v naravi preživeli v Fiesi. Na sliki Z. Debevca učenci in učenke 4. b razreda OŠ Antona Žnidaršiča.

ProVITA^o

Inženiring d.o.o.
66250 Ilirska Bistrica
Adamičeva 4
tel. 067/41-820

**GRAFİKA
GRAFİKA**
ILIRSKA BISTRICA

NA IZLETU

KOZLEK

PROIZVODNJA - TRGOVINA - STORITVE d.o.o.

Rozmanova 19, II. Bistrica
TEL., FAX 067/41-630

PRODAJALNA:

VSE ZA KMETIJSTVO IN VRTNARSTVO
KRMILA, GNOJILA, SEMENA,
ZAŠČITNA SREDSTVA.....

NOVI STROJI IN KOMISIJSKA PRODAJA
KMETIJSKE MEHANIZACIJE

Učencem nižjih razredov iz Osnovne šole Pregarje za spomin na izlet v Ilirsko Bistrico ob koncu šolskega leta!

SMUČ V NAŠIH VODAH

V jezeru Klivnik je član Ribiške družine Bistrica, Jože Grbec, ulovil smuča, težkega 3,20 kilograma. Smuč je neavtohtona riba, v naše vode naseljena pred nekaj leti, ulovili pa so že primerke, težje od 5 kilogramov.

NAPOVED PRIREDITEV

POLETNI POHOD NA SNEŽNIK

V nedeljo, 15. avgusta, organizirata ZTKO Il. Bistrica in PD Snežnik že 25. poletni pohod na Snežnik in zabavne rekreativne igre na Sviščakih.

Za pohodnike bo organiziran avtobusni prevoz z avtobusne postaje Il. Bistrica ob 8. uri zjutraj, avtobus pa bo vozil po cesti prek Mašuna do Pekla. Tu bo začetek pohoda (ob 10.30) na vrh Snežnika, kjer bo priložnostni program. Proti Sviščakom bomo sestopili ob 14. uri. Na Sviščakih pripravljamo po 16. uri zabavne rekreativne igre za vse udeležence pohoda in ostale obiskovalce Sviščakov, za stare in mlade. Najboljši bodo prejeli tudi praktične nagrade v tekmovanjih - ŠKREBANJU (trojke), SUVANJU KAMNA, VLEKI VRVI, TEKU V VREČI itd. Opozorjamo, da bo prevoz z avtobusom stal 300 SIT. Za igre pa bomo pobirali minimalne prijavnine udeležencev.

PD Snežnik in ZTKO Il. Bistrica

4. KOLESARENJE Z GORSKIMI KOLESI

Letošnja prireditev bo v nedeljo, 5. septembra, s startom in ciljem predvidoma na Črnih njivah nad Il. Bistrico. Pot, dolga od 30 do 50 kilometrov, bo potekala po gozdnih poteh in bo označena. Organizator bo poskrbel tudi za spremstvo in pomoč na cesti. Prijavnina bo predvidoma 500 SIT.

Dodatne informacije za obe prireditvi dobite na ZTKO Il. Bistrica, Bazoviška 26 (Debevc), telefon št. 81 250 ali 81 177. Obe akciji bomo napovedali tudi s plakati in po radiu.

VABIMO VAS V SENCO SNEŽNIŠKIH GOZDOV!

ZTKO Ilirska Bistrica

ROJSTVA, POROKE, SMRTI

V juniju so se rodili 4 Bistričani, poročila sta se dva para, umrlo pa je 15 naših občanov.

SNEŽNIK

UREDNIŠTVO: BAZOVIŠKA 40, 66250 ILIRSKA BISTRICA, SLO

NAROČILNICA

ime in priimek:

se naročam na časopis Snežnik.
Prosim, da mi ga pošiljate na naslov:

V _____, dne _____

Podpis: _____

KSP
ILIRSKA BISTRICA

PLANINCI VABIJO

- NA POLETNI POHOD NA SNEŽNIK OB DNEVU BISTRŠKIH PLANINCEV, v nedeljo, 15. avgusta. Pohod in družabni del bosta vodila Hinko Poročnik in Zdravko Debevc. Informacije dobite na sedežu PD in ZTKO;
- ob koncu avgusta na 3085 m visoki HAFNER v Avstriji; izlet bo vodil Hinko Poročnik;

KOČA NA VELIKEM SNEŽNIKU (1796 m) je v avgustu odprta vsak dan. Večje skupine naj obisk najavijo oskrbnici Majdi Frlež, Jasen 15/a, tel. 82 363.

PLANINSKI DOM NA SVIŠČAKIH (1242 m) je odprt vsak dan razen ob torkih. Odlična postrežba, hladna in topla jedila, prenočišča. Večje skupine naj svoj obisk najavijo oskrbnici Anici Pipan, Maistrova 11, tel. 82 005 ali Katji Novak na tel. 42 102. V domu je nameščen mobilni telefon, št. 0609 613 601.

PLANINSKI DRUŠTVENI PROSTORI v Bazoviški 8, Ilirska Bistrica, so odprti vsak torek med 17. in 19. uro. Informacije, prijave za izlete, vplačilo članarine, literatura, knjižnica idr. Telefon 067/81 552.

Vabljeni!

KMETIJA MAVRIČ

LOJZKA IN BRANKO MAVRIČ
HRUŠICA 77 A

VABITA V SOBOTJO, 7. AVGUSTA, 1993
NA KONJENIŠKO PRIREDITEV

KONJENIŠKI MARATON - ENDURANCE 30 HRUŠICA 93

Začetek maratona bo ob 9. uri, podelitev medalj, pokalov in denarnih nagrad pa predvidoma ob 15. uri. Start in cilj tekmovanja bosta na kmetiji MAVRIČ v Hrušici

OPIS TEKMOVANJA

Namen vzdržljivostnega tekmovanja konj in jezdec je obogatiti skromno turistično tekmovalno ponudbo v slikovitem področju neokrnjene narave - na stičišču prometnih poti in različnih geografskih področij (Kras, Istra, Brkini, Čičarija). Raznolikost terena predstavlja idealno možnost za preizkus vzdržljivosti tako konja kot jezdec, za mnoge rejce konj pa je ta vzdržljivostna tekma idealna priložnost, da pokažejo svoje dosežke.

Prvo tovrstno tekmovanje v Sloveniji je potekalo lani pri Francu Jelušiču v Slopah pri Kozini. Letos sta bila že dva maratona - v Izoli in v Dragi pri Kočevju, tekmi v Hrušici bo sledil maraton v Radomljah, zaključek državnega prvenstva pa bo 25. septembra v Slopah.

Organizator hruškega maratona, Branko Mavrič, pričakuje, da se bo sobotnega tekmovanja udeležilo kakih 30 konj in jezdec. Tekmovanje bo potekalo na tehnično zahtevni, označeni progi, dolgi 18 kilometrov. Proga bo speljana po utrjenih poteh od kmetije Mavrič prek Podbež do jezera Klivnik, nato do Zajelšja, Pregarij in nazaj v Hrušico. Vsak tekmovalc mora opraviti dva kroga (skupaj 36 kilometrov).

Po končanem prvem krogu bo 30-minutni počitek ter veterinarski pregled konj.

Tekmovanje je hitrostno, kar pomeni, da bo zmagal tisti, ki bo progo prejahal v najkrajšem času. Pogoji, da bo njegov čas upoštevan, pa bo mnenje veterinarske komisije, da je konj - kljub naporom - v dobrem fizičnem stanju (merjenje pulsa, dihanje in splošna ocena stanja konja).

Start tekmovalcev bo potekal v dvominutnih presledkih.

V predelih, kjer proga prečka ceste, potoke in ostale ovire, je prehitavanje počasnejšega tekmovalca prepovedano. Če tekmovalc nalet na sotekmovalca ali konja, ki je poškodovan, mu mora pomagati, sicer je tekmovalc diskvalificiran. Tekmovalc mora priti na cilj na konju, po progi pa se lahko giblje po lasni presoji (kas, galop, vodenje konja ipd.). Pripomočki, kot so bič ali ostroge, so dovoljena vendar njihova nepravilna ali pretirana uporaba lahko pomeni diskvalifikacijo tekmovalca. Razlog za diskvalifikacijo je lahko tudi preutrujenost konja, o čemer bodo odločali strokovni opazovalci ob progi in na cilju. Odločitve sodniške komisije Konjeniške zveze Slovenije so dokončne.

V KARAVANKAH

Bistričani na Olševi, 1929 metrov

Zadnje julijsko soboto se je dvajseterica bistriških planincev povzpela na 1929 metrov visoko Olševo v Karavankah.

Lep, sončen dan so izkoristili še za ogled Potočke Zijalke - bivališče pračloveka pred 35000 leti - povzpeli so se pod slap Rinke in si ogledali Mozirski cvetlični gaj.

Obiskali so še majhno pokopališče v Šentrupertu v Savinjski dolini in prižgali svečo na grobu dr. Frana Kovčiča, nekdanjega predsednika ilirskobistriškega planinskega društva in graditelja Vilharjeve koče v Črnem dolu leta 1914 - prve slovenske planinske postojanke pod Snežnikom.

Slika in besedilo: Vojko Čeligoj